

Wrocław, 24 maja 2005 roku

WK.660/320/K-9/05

**Pan
Waldemar Budzyński
Wójt Gminy Marcinowice**

**ul. Tuwima 2
58 – 124 Marcinowice**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55. poz. 577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 10 lutego 2005 roku do 22 kwietnia 2005 roku kompleksową kontrolę gospodarki finansowej Gminy Marcinowice. Kontrolą objęto w szczególności okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2004 r. Ustalenia kontroli przedstawione zostały w protokole, którego jeden egzemplarz przekazano Panu w dniu jego podpisania.

Obok działań zgodnych z obowiązującymi przepisami prawa stwierdzono również nieprawidłowości, których główną przyczyną było nieprzestrzeganie obowiązujących w Urzędzie przepisów wewnętrznych. Przejawiało się ono m.in. w niezgodnym z Zakładowym Planem Kont ewidencjonowaniem operacji gospodarczych w urządzeniach księgowych budżetu i jednostki budżetowej (Urzędu), nieprzestrzeganiem uregulowań zawartych w instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania dotyczących procedur przyjmowania oraz wydawania druków ścisłego zarachowania, nieprzestrzeganiem zasad ustalonych w instrukcji kasowej odnośnie obowiązku przeprowadzania kontroli merytorycznej dokumentów oraz instrukcji inwentaryzacyjnej w zakresie przeprowadzania spisu z natury.

Pozostałe nieprawidłowości były następstwem wadliwej interpretacji przepisów prawa oraz niewystarczającej staranności w ich przestrzeganiu i polegały na:

W zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej

Skarbnik Gminy nie aktualizował na bieżąco zakresów czynności pracowników zatrudnionych w Referacie Budżetu i Finansów na stanowiskach: inspektora – kasjera, inspektora ds. naliczeń i rozliczeń wynagrodzeń, inspektora ds. finansowych oraz inspektora ds. rozliczania podatków i opłat, do czego był zobowiązany na podstawie § 16 ust. 3 lit. b Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy Marcinowice. Ww. pracownicy posiadali w części nieaktualne zakresy czynności i w związku z powyższym utrudniało to przypisanie odpowiedzialności poszczególnym pracownikom za wykonywane przez nich zadania.

Wójt Gminy nie powierzył Skarbnikowi Gminy, na piśmie, w trybie przepisów art. 28a ust. 2 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.), obowiązków i odpowiedzialności w zakresie wskazanym w art. 35 ust. 1 i 7 tej ustawy – tj. w zakresie prowadzenia rachunkowości jednostki, wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi, dokonywania wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym; dokonywania wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących

operacji gospodarczych i finansowych, ani odpowiedzialności za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości w trybie art. 4 ust. 5 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. nr 76, poz. 694 ze zm.). W trakcie kontroli w dniu 23 lutego 2005 roku Wójt Gminy powierzył Skarbnikowi Gminy na piśmie obowiązki i odpowiedzialność w zakresie wymienionym w art. 35 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

W zakresie funkcjonowania księgowości i sporządzania sprawozdawczości

Obowiązujące w kontrolowanej jednostce zasady rachunkowości nie odpowiadały w pełni wymogom określonym w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, bowiem wykaz stosowanych ksiąg rachunkowych w Urzędzie Gminy Marcinowice, wykaz kont księgi głównej – przyjęte zasady księgowania oraz wyceny aktywów i pasywów (dla jednostki budżetowej), wykaz kont księgi głównej – przyjęte zasady księgowania oraz wyceny aktywów i pasywów (dla budżetu gminy), wykaz kont analitycznych jednostki budżetowej, wykaz kont analitycznych budżetu gminy (jako Organu), wykaz programów komputerowych w referacie finansowym w Urzędzie Gminy Marcinowice dopuszczonych do użytkowania stanowiły załączniki do Zakładowego Planu Kont.

W dokumentacji opisującej zasady rachunkowości nie określono roku obrotowego i wchodzących w jego skład okresów sprawozdawczych, nie ujęto wykazu zbiorów danych tworzących księgi rachunkowe na komputerowych nośnikach danych z określeniem ich struktury, wzajemnych powiązań oraz ich funkcji w organizacji całości ksiąg rachunkowych i procesach przetwarzania danych, czego wymagał art. 10 ust. 1 pkt. 3 lit. b ustawy o rachunkowości. Nie ujęto w niej również opisu systemu informatycznego wykorzystywanego w Urzędzie do prowadzenia ksiąg rachunkowych. Brakowało procedur lub funkcji, w zależności od struktury oprogramowania, opisu algorytmów i parametrów zastosowanych w programach komputerowych oraz metod zabezpieczenia dostępu do systemu przetwarzania danych, a także wersji oprogramowania i daty rozpoczęcia jego eksploatacji, wymaganych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 lit. c powołanej ustawy o rachunkowości.

Dowody zbiorcze grupujące wydatki tego samego rodzaju, stanowiące podstawę do wypłaty gotówki, nie spełniały wymogów określonych w art. 20 ust. 3 pkt. 1 ustawy o rachunkowości, bowiem sporządzano je bez wymienienia pojedynczo dokumentów źródłowych, stanowiących podstawę sporządzenia dowodów zbiorczych.

Operacje gospodarcze dotyczące jednostki budżetowej (Urzędu) oraz budżetu (organu) ujmowane były zarówno w urządzeniach księgowych jednostki i urządzeniach księgowych budżetu, co nie odpowiadało zasadom prowadzenia ewidencji księgowej określonym w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752). Ponadto, przyjęty sposób ewidencji księgowej był niezgodny z obowiązującym w jednostce Zakładowym Planem Kont (Zarządzenie Wójta Gminy nr 71/03 z 31 grudnia 2003 roku), zawierającym wykaz kont księgi głównej dla budżetu gminy i jednostki budżetowej.

Księgi rachunkowe w zakresie dochodów z tytułu sprzedaży mienia komunalnego i opłat za

użytkowanie wieczyste gruntów nie spełniały wymogów określonych w art. 13 ust. 4 ustawy o rachunkowości, tj. nie zawierały nazwy jednostki, której dotyczą, nazwy danego rodzaju księgi rachunkowej, okresu sprawozdawczego i daty sporządzenia, a także przechowywane były niestarannie (luźne kartki spięte spinaczem). Zapisy księgowo dotyczące powstania należności/zobowiązań nie zawierały określenia numeru identyfikacyjnego stanowiącego podstawę zapisu (w zakresie dowodów PK), tekstu, skrótu lub kodu opisu operacji, daty zapisu, oznaczenia kont, których dotyczyły, tj. informacji wymaganych przepisami art. 23 ust. 2 powołanej ustawy. Ponadto, na jednej kartotece kontowej prowadzono ewidencję wszystkich osób, nabywających nieruchomości w danym roku, co było niezgodne z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych, zgodnie z którymi ewidencja szczegółowa do konta 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych” powinna być prowadzona według dłużników i podziałek klasyfikacji budżetowej.

Raporty kasowe dochodów gminy były ujmowane w urządzeniach księgowych budżetu na koncie 140 „Inne środki pieniężne”, zamiast w urządzeniach księgowych jednostki na koncie 101 „Kasa”. Przyjęty sposób ewidencji był niezgodny zarówno z zasadami określonymi w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...), jak i obowiązującym w jednostce Zakładowym Planem Kont.

Ewidencja pożyczki zaciągniętej w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej prowadzona była na koncie 134 – „Kredyty bankowe”, a ewidencja środków przekazanych na wyodrębniony rachunek bankowy przez Agencję Nieruchomości Rolnych na budowę oczyszczalni ścieków w Szczepanowie na koncie 240 - „Pozostałe rozrachunki” po stronie należności, co było niezgodne z treścią ekonomiczną tych kont określoną w załączniku nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Nie egzekwowano od podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych sprawozdań jednostkowych Rb-Z do czego zobowiązywały przepisy § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279 ze zm.).

Ze względu na przyjęty sposób ewidencjonowania operacji gospodarczych sporządzano dwa bilanse jednostkowe „Urzędu Gminy” (operacje gospodarcze w rozdziale 75023 klasyfikacji budżetowej) oraz „Gminy” (pozostałe operacje gospodarcze). Sporządzane bilanse nie stanowiły bilansu jednostkowego w rozumieniu przepisów § 14 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Nie we wszystkich pozycjach bilansu wykazano operacje gospodarcze zgodnie z treścią ekonomiczną, i tak: w pozycji bilansu „należności od budżetów” wykazane zostały należności z tytułu dochodów budżetowych ewidencjonowane na koncie 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, oraz należności długoterminowe z tytułu zabezpieczonych hipoteką dochodów budżetowych ewidencjonowane na koncie 226 – „Długoterminowe należności budżetowe”, natomiast w pozycji bilansu „zobowiązania wobec budżetów” ujęto zobowiązania ewidencjonowane na koncie 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych”. Ponadto, w bilansie jednostki „Gmina” w

pozycji – „rozliczenia z tytułu środków na wydatki budżetowe i z tytułu dochodów budżetowych” ujęto należności od Urzędów Skarbowych w zakresie realizowanych przez nie dochodów, a także udziały, które Gmina posiadała w Banku Spółdzielczym – należności te zostały również ujęte w bilansie z wykonania budżetu gminy. Sprawozdanie finansowe nie odzwierciedlało jasno i rzetelnie sytuacji majątkowej i finansowej jednostki, czego wymagały przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

W kasie urzędu przechowywano prywatne pieniądze, w związku z czym faktyczny stan gotówki był niezgodny ze stanem ewidencyjnym wynikającym z raportów kasowych – występowała nadwyżka środków pieniężnych w kwocie 27,36 zł.

Zapisów w raportach kasowych dokonywano niezgodnie z przepisami art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy o rachunkowości, bowiem w raportach kasowych dochodów jako datę wpłaty gotówki do kasy ujmowano datę sporządzenia dowodu KP, natomiast w raportach kasowych wydatków jako datę przychodu gotówki do kasy (np. z tytułu poboru wody, wywozu śmieci, rozliczenia zaliczki) ujmowano datę sporządzenia raportu kasowego.

Na dowodach księgowych i w ręcznie prowadzonych księgach rachunkowych (dochody z tytułu wykupu mienia komunalnego oraz opłat za użytkowanie wieczyste) dokonywano poprawek w sposób niezgodny z określonym w art. 22 ust. 3 oraz art. 25 ust. 1 pkt. 1 ustawy o rachunkowości – poprzez zamazywanie błędnych zapisów korektorem bądź nadpisywanie.

Raporty kasowe wydatków nie zawierały nr identyfikacyjnego dowodu księgowego, który stanowił podstawę do wypłaty gotówki z kasy, co było niezgodne z przepisami art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości i świadczyło o niesprawdzalności ksiąg rachunkowych o której mowa w art. 24 ust. 4 pkt 1 powołanej ustawy, bowiem uniemożliwiało stwierdzenie poprawności dokonanych zapisów w księgach rachunkowych na wszystkich etapach przetwarzania danych.

Wystąpiły przypadki dokonywania wypłat gotówkowych z kasy bez potwierdzenia daty odbioru gotówki, co uniemożliwiało weryfikację terminowości ujęcia w księgach rachunkowych operacji gospodarczych oraz stanowiło naruszenie zasad dokonywania wypłat gotówkowych, określonych w części II pkt 13 instrukcji kasowej.

Zdarzały się przypadki wypłaty z kasy gotówki na podstawie dokumentów nie zawierających adnotacji potwierdzających przeprowadzenie kontroli merytorycznej, formalnej i rachunkowej, a także nie zawierających sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych (dotyczy wypłaty zaliczek), co było niezgodne z przepisami art. 21 ust. 1 pkt. 6 ustawy o rachunkowości. Również dowody źródłowe takie jak faktury, rachunki, listy płac płatne przelewem z rachunku bankowego jednostki nie zawierały sposobu ujęcia w księgach rachunkowych.

Zastępcze dowody wypłat KW były wystawiane przez kasjera, co było niezgodne z postanowieniami pkt. 3 części II instrukcji kasowej, a także skupiało w jednej osobie funkcję dysponenta środków i wypłacającego te środki, a tym samym świadczyło o braku kontroli w wydatkowaniu środków publicznych.

W raportach kasowych sprzedaży znaków skarbowych nie ujmowano przyjmowanej do kasy gotówki z tytułu sprzedaży znaków skarbowych – po stronie przychodu ewidencjonowano wartość zakupionych znaków, a po stronie rozchodu wpłatę do banku – zatem stan kasy odzwierciedlał stan znaków skarbowych w znaczkach, a nie stan gotówki z tytułu sprzedanych znaków skarbowych. Powyższy sposób ewidencji stanowił o nierzetelności ksiąg rachunkowych i naruszał zasady określone w przepisach art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości, gdyż zapisy dokonane w raporcie kasowym nie odzwierciedlały stanu rzeczywistego. W trakcie kontroli nieprawidłowość usunięto i od dnia 18 lutego 2005 roku gotówka z tytułu sprzedaży znaków skarbowych jest ujmowana w raporcie kasowym prawidłowo.

Dokonywano wydatków bieżących ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym depozytów oraz rachunku bankowym Funduszu Ochrony Środowiska, co było niezgodne z przepisami art. 148 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177, ze zm.) oraz art. 406 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 ze zm.), a przyjęty sposób finansowania zadań nie został przewidziany w obowiązujących przepisach prawa.

Należności z tytułu czynszów mieszkaniowych, stanowiące świadczenia cywilnoprawne, były egzekwowane w trybie ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. nr 110, poz. 968 ze zm.), zamiast w trybie ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 43, poz. 296 ze zm.).

W ewidencji księgowej na koncie rozrachunkowym 240 – „Pozostałe rozrachunki” ujęte były m.in. należności przedawnione pochodzące z 2002 roku, według stanu na 31 grudnia 2003 roku w kwocie 186 zł z tytułu czynszu mieszkaniowego oraz zobowiązania z tytułu kaucji mieszkaniowych w wysokości 30,21 zł. W Urzędzie nie było dokumentów pozwalających na ustalenie kiedy i przez kogo kaucje te zostały wpłacone oraz na jakich warunkach podlegały zwrotowi.

W zakresie gospodarki drukami ścisłego zarachowania

Nie przestrzegano postanowień instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania zawartych w pkt. 5 dotyczących procedur wydawania druków ścisłego zarachowania, tj. na podstawie zlecenia wydania podpisanego przez osobę upoważnioną – przez Wójta Gminy.

W zakresie realizacji dochodów budżetowych

Nie wszystkie osoby fizyczne będące podatnikami podatku od nieruchomości i/lub podatku rolnego złożyły informacje w sprawie podatku od nieruchomości i podatku rolnego, stanowiące w świetle art. 21 § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60) podstawę ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego. Decyzje podatkowe dla osób fizycznych na 2003 r. i 2004 r. wydawane były na podstawie danych wynikających z ewidencji gruntów i/lub danych zawartych w ewidencji podatkowej, a organ podatkowy nie żądał złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia informacji i nie wzywał podatników do ich złożenia, do czego był uprawniony na podstawie art. 274a § 1 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy nie wzywał również podatników do składania informacji w sprawie podatku od nieruchomości, podatku rolnego oraz podatku leśnego w sytuacji powstania obowiązku podatkowego w trakcie roku, dokonując wymiaru podatków wyłącznie na podstawie ewidencji gruntów bądź znajdujących się w jego posiadaniu umów dzierżawy – niezgodnie z art. 21 § 5 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy nie weryfikował deklaracji oraz informacji składanych przez podatników na podatek od nieruchomości, podatek rolny i podatek leśny pod względem merytorycznym, do czego był zobowiązany na podstawie art. 272 pkt. 3 Ordynacji podatkowej. Składane deklaracje/informacje przez podatników zawierały dane sprzeczne z danymi wynikającymi z ewidencji gruntów, a organ podatkowy nie wzywał podatników do złożenia niezbędnych wyjaśnień oraz skorygowania deklaracji/informacji, w sytuacji gdy składane przez nich deklaracje/informacje były wypełniane niezgodnie z ustalonymi wymogami, do czego był zobowiązany na podstawie art. 274 § 1 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy nie wykorzystywał uprawnień określonych w art. 274 a § 2 Ordynacji podatkowej. Podatnicy, którzy dzierżawili grunty od Agencji Nieruchomości Rolnych (Kombinat Rolny sp. z o.o. w Świdnicy oraz Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Białej) nie załączali do składanych deklaracji na podatek od nieruchomości oraz podatek rolny umów dzierżawy i nie byli wzywani do udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień. Wystąpiły znaczne rozbieżności pomiędzy danymi wykazywanymi przez RSP w Białej w deklaracjach złożonych na podatek rolny na 2003 r. i 2004 r., a danymi wynikającymi z ewidencji gruntów, wykazu gruntów dzierżawionych od ANR załączonych do deklaracji oraz umów dzierżawy zawartych z Gminą Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Białej w deklaracji na podatek rolny złożonej na 2003 r. wykazała grunty o łącznej powierzchni 243,29 ha, natomiast z ww. dokumentów wynikało, iż w posiadaniu podatnika znajdowały się grunty o łącznej powierzchni 197,31 ha. Z kolei w deklaracji na 2004 r. RSP w Białej wykazała grunty o powierzchni 237,14 ha, a z ewidencji gruntów, umów dzierżawy zawartych z Gminą oraz wykazu gruntów dzierżawionych od ANR wynikało, że w jej posiadaniu znajdowały się grunty o powierzchni 193,64 ha. Ponadto RSP w Białej w deklaracjach na podatek nieruchomości na 2003 r. i 2004 r. nie wykazała dróg będących we władaniu podatnika o łącznej powierzchni 5321 m².

Z kolei, w przypadku Kombinatu Rolnego sp. z o.o. w Świdnicy stwierdzono rozbieżności pomiędzy kolejno składanymi deklaracjami na podatek rolny na 2003 r. i 2004 r. – różnica w powierzchni gruntów od których naliczano podatek wyniosła 0,884 ha oraz rozbieżności pomiędzy złożonym przez podatnika wykazem gruntów a deklaracją na 2004 r. – powierzchni gruntów stanowiąca podstawę dokonania wymiaru podatku w deklaracji została zawyżona o 2,1161 ha. Ponadto, znajdujące się w posiadaniu podatnika grunty sklasyfikowane jako Ws III i Ps III Ba o łącznej powierzchni 8000 m² (podlegające podatkowi od nieruchomości) zostały wykazane w deklaracji na podatek rolny na 2004 r., jako użytki rolne Ps III.

Organ podatkowy nie wykorzystywał uprawnień określonych w art. 274a § 2 Ordynacji podatkowej, w sytuacji gdy w kolejno złożonych informacjach/deklaracjach na podatek od

nieruchomości, podatek rolny i podatek leśny na 2003 r. i 2004 r. podatnicy wykazywali różne dane dotyczące nieruchomości znajdujących się w ich posiadaniu.

Organ podatkowy w przypadku ustalenia, że składane deklaracje zawierały błędy rachunkowe nie zwracał się do podatnika o skorygowanie deklaracji. Samodzielnie wyliczał podatek i określał wysokość zobowiązania podatkowego po dokonanej przez siebie korekcie wysokości podatku wynikającego z deklaracji, co nie odpowiadało wymogom określonym w art. 274 § 1 Ordynacji podatkowej.

Ponadto, organ podatkowy nie żądał pisemnego uzasadnienia przyczyn skorygowanych deklaracji, mimo iż na podstawie art. 81 Ordynacji podatkowej podatnicy korygujący deklaracje zobowiązani byli do dołączenia pisemnego uzasadnienia przyczyn składanych korekt, co uniemożliwiało przeprowadzenie czynności sprawdzających złożonych korekt deklaracji.

Stwierdzono przypadek nie pobrania odsetek w wysokości 590,20 zł od dokonanej po terminie wpłaty na podatek od nieruchomości w 2003 r., co było sprzeczne z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej. Wystąpiły również przypadki nie przestrzegania obowiązku wynikającego z art. 62 § 4 powołanej ustawy poprzez zaniechanie wydawania postanowień o zaliczeniu wpłat dokonywanych przez podatników proporcjonalnie na zaległość podatkową oraz odsetki za zwłokę.

Postępowanie egzekucyjne wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych nie było wszczynane na bieżąco i systematycznie, czego wymagały przepisy § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.) - upomnienia wysyłane do poszczególnych podatników dotyczyły kilku zaległych rat podatku, a po wysłaniu stosownych upomnień nie dla każdego podatnika zalegającego z wpłatą podatków wystawiano tytuły wykonawcze.

Nie przestrzegano również postanowień zawartych w § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, bowiem upomnienia wysyłane do podatników, w wyniku których wyegzekwowano należne podatki, nie były przechowywane w aktach sprawy. Ponadto, w prowadzonej w Urzędzie ewidencji upomnień nie zamieszczano daty doręczenia upomnienia, co nie odpowiadało wymogom określonym we wzorze ewidencji zamieszczonym w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia Ministra Finansów.

Nie w każdym przypadku pobierano opłatę skarbową od podań w sprawie rozłożenia na raty oraz odroczenia terminu płatności zaległości podatkowych, co był sprzeczne z wymogami określonymi w art. 1 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 253, poz. 2532).

Ewidencja księgowa wpłat podatków nie zawierała daty zapisu księgowego, co nie odpowiadało wymogom określonym w art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości, czego przyczyną były ograniczone możliwości programu komputerowego wykorzystywanego do ewidencji wpłat podatków.

Sposób działania programu komputerowego był również przyczyną niewłaściwie ewidencjonowanych odpisów należności podatkowych, dokonywanych w związku ze składanymi korektami. Zapisów księgowych w związku z dokonanymi odpisami dokonywano ze znakiem

ujemnym po stronie Wn konta 221, co nie odpowiadało wymogom określonym w § 13 ust. 2 pkt. 2 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1999 r. nr 50 poz. 511, ze zm.).

Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych były doręczane adresatom bez pokwitowania – nie zawierały daty odbioru, ani podpisu osoby odbierającej, co było niezgodne z przepisami art. 46 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.).

Oświadczenia o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim nie posiadały daty wpływu do Urzędu Gminy, co było niezgodne z przepisami § 6 ust. 11 rozporządzeniu Rady Ministrów z 22 grudnia 1999 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. nr 112, poz. 1319 ze zm.) i powodowało brak możliwości kontroli stosowania art. 11¹ ust. 4 oraz art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. nr 147, poz. 1231 ze zm.).

Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych były wydawane przez Sekretarza Gminy, który nie posiadał upoważnienia Wójta do wydawania tego typu decyzji, co w świetle przepisów art. 156 § 1 pkt. 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego stanowiło o nieważności wydanych decyzji.

W zakresie dokonywania wydatków

Pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku kierowcy naliczono i wypłacono dodatek do wynagrodzenia za 165 godzin i 30 minut w 2003 roku oraz 151 i 45 minut w 2004 roku godzin nadliczbowych pomimo tego, że zgodnie z przepisami art. 151 § 3 ustawy z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 ze zm.) liczba godzin nadliczbowych nie mogła przekroczyć dla poszczególnego pracownika 150 godzin w roku kalendarzowym, a w regulaminie pracy, regulaminie wynagradzania pracowników Urzędu Gminy i w umowie o pracę pracodawca nie ustalił innej liczby godzin nadliczbowych w roku kalendarzowym.

Karty drogowe dla samochodu służbowego FORD TRANSIT zawierały błędy formalne takie jak: brak podpisu osoby zlecającej wyjazd, podpisu osoby dokonującej obliczenia wyników, podpisu osoby wystawiającej kartę, podpisu osoby kontrolującej prawidłowość sporządzenia i wyliczenia karty drogowej, co świadczyło o braku kontroli merytorycznej, formalnej i rachunkowej tych dokumentów.

Wystąpiły przypadki stosowania w angażach pracowników Urzędu Gminy nieprawidłowych kategorii zaszeregowania, niezgodnych z określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z 11 lutego 2003 roku w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 33, poz. 264 ze zm.).

Polecenia wyjazdu służbowego nie we wszystkich przypadkach zawierały informację o przeprowadzonej kontroli merytorycznej (25,74 % kontrolowanej populacji), godzinach pobytu w delegacji (8,91 %), dacie i podpisie osoby przedkładającej rachunek (17,82 %).

Oświadczenia o używaniu samochodu prywatnego do celów służbowych nie były sprawdzane pod względem merytorycznym, w związku z tym zdarzały się przypadki dokonywania wypłat nienależnych świadczeń wynikających z braku potrąceń za podróż służbową trwającą dłużej niż 8 godzin lub urlop wypoczynkowy – sprzecznie z postanowieniami zawartymi w § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271 ze zm.).

Wnioski o dotacje na remonty zabytkowych kościołów składane przez działające na terenie gminy parafie rzymsko-katolickie nie spełniały wymogów formalnych określonych w § 3 ust. 1 uchwały nr XIII/106/99 Rady Gminy z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie trybu postępowania o udzielenie dotacji, sposobie jej rozliczania oraz sposobu kontroli wykonywania zleconego zadania, nie zawierały bowiem szczegółowego zakresu rzeczowego realizowanego zadania, terminu i miejscu realizacji zadania, kalkulacji przewidywanych kosztów realizacji zadania, informacji o posiadanych zasobach rzeczowych i kadrowych. Ponadto treść umów zawieranych z poszczególnymi parafiami nie odpowiadała wymogom określonym w § 9 uchwały Rady Gminy, gdyż nie zamieszczano w nich szczegółowego opisu zadania i terminu jego wykonania.

Stwierdzono przypadek dokonania zakupu usługi polegającej na wykonywaniu dokumentacji sprzedaży nieruchomości w obrocie mieniem komunalnym Gminy Marcinowice w latach 2005 – 2006 z naruszeniem wyrażonej w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych zasady równego traktowania wykonawców. Od przystępujących do przetargu wykonawców żądano złożenia dokumentów (protokołów odbioru operatów szacunkowych mienia innych gmin wykonanych w ciągu ostatnich 6 miesięcy, stwierdzających wykonanie prac bez zastrzeżeń), które nie zostały wymienione w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz. U. z 2004 r. nr 71, poz. 645), co ograniczało dostęp do zlecanego przez Urząd Gminy zadania wykonawcom, którzy mogli udokumentować należyte i rzetelne wykonanie operatów szacunkowych mienia gmin innymi dokumentami niż wymagane przez zamawiającego. Ponadto, wbrew przepisom zawartym w art. 91 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych wprowadzającym zakaz stosowania wiarygodności (ekonomicznej, technicznej, finansowej) jako kryterium oceny ofert, wyboru wykonawcy dokumentacji sprzedaży nieruchomości dokonano w oparciu o niesprecyzowane kryterium wiarygodności, na podstawie subiektywnej oceny.

Protokół z postępowania na wybór wykonawcy dokumentacji sprzedaży nieruchomości zatwierdzony został przez osobę zatrudnioną na stanowisku Kierownika Referatu Organizacyjnego i Spraw Obywatelskich, mimo iż z zakresu posiadanego przez nią upoważnienia wyłączono możliwość podpisywania protokołów końcowych z przeprowadzonych postępowań.

W Urzędzie Gminy nie dokumentowano faktu zamieszczania ogłoszeń o przetargach w siedzibie zamawiającego, w miejscu publicznie dostępnym. Brakowało również dokumentów potwierdzających fakt powiadomienia wszystkich wykonawców biorących udział w postępowaniach o

wyborze najkorzystniejszej oferty oraz dokumentów potwierdzających wywieszenie informacji o wynikach postępowania w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie zamawiającego, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. nr 171, poz. 1396 ze zm.) w związku z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

Na realizację zadania pn. „Rozbudowa kubaturowa zaplecza i remont układu technologicznego pracującego automatycznie w Stacji Uzdatniania Wody w miejscowości Strzelce” wybrano wykonawcę, który nie przedłożył oświadczenia potwierdzającego fakt, że nie wszczęto przeciw niemu postępowania o popełnienie wymienionych przestępstw w związku z postępowaniem o zamówienie publiczne albo inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, do czego był zobowiązany na podstawie pkt. 4 SIWZ. Nieodrzućenie oferty wykonawcy, którego oferta była sprzeczna z SIWZ stanowiło naruszenie art. 27a ust. 1 pkt. 1 ustawy o zamówieniach publicznych.

Dokumenty potwierdzające fakt wydania SIWZ, jak i dokumenty dotyczące zapytań kierowanych przez wykonawców odnośnie SIWZ nie były dołączane do protokołu postępowania, czego wymagały przepisy art. 96 ust. 2 ustawy z 29 stycznia 2004 r. Prawa zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177 ze zm.).

Zamawiający nie zawiadomił Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o wyborze najkorzystniejszej oferty na realizację zadania pn. „Kanalizacja sanitarna wraz z oczyszczalnią ścieków dla osiedla domów w miejscowości Szczepanów, gm. Marcinowice”, którego wartość przekroczyła kwotę 60.000 EURO, co stanowiło naruszenie art. 92 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Wysokość wadium na realizację zadania pn. „Kanalizacja sanitarna wraz z oczyszczalnią ścieków dla osiedla domów w miejscowości Szczepanów, gm. Marcinowice” została określona na kwotę 25.000 zł, mimo iż z art. 45 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych wynikało, że zamawiający mógł określić wysokość wadium od 0,5% do 3% wartości zamówienia, tj. od kwoty 2.333,75 zł do kwoty 14.002,50 zł.

Nie przestrzegano przepisów art. 181 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, bowiem przekazując wykonawcom informacje o zawieszeniu biegu terminu związania z ofertą, w związku z wniesieniem protestu po upływie terminu składania ofert, nie wzywano wykonawców do przedłużenia ważności wadium lub wniesienia nowego wadium na wydłużony okres.

W zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Wykazy nieruchomości, a także ogłoszenia o przetargach nie zawierały adnotacji o podaniu ich do publicznej wiadomości, co uniemożliwiało skontrolowanie przestrzegania postanowień art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 261, poz. 2603 ze zm.) oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy (Dz. U. nr 9, poz. 30 ze zm.).

Ponadto, wykazy nieruchomości, ogłoszenia o przetargach, protokoły z przetargów nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przepisami art. 35 ust. 2 powołanej ustawy, § 12 oraz § 9 ust. 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów (...). W wykazach nieruchomości brakowało informacji o terminie do złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w kilku informacji o przeznaczeniu nieruchomości w planie miejscowym i sposobu jej zagospodarowania, a w przypadku nieruchomości oddawanych w użytkowanie wieczyste terminu wniesienia pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego. Natomiast w ogłoszeniach brakowało informacji o obciążeniach nieruchomości oraz terminu wpłaty wadium, a w przypadku nieruchomości oddawanych w użytkowanie wieczyste terminu wniesienia I opłaty. W protokołach z przeprowadzonych przetargów brakowało informacji o obciążeniach nieruchomości.

Pierwszą opłatę z tytułu użytkowania wieczystego przy sprzedaży nieruchomości w drodze rokowań ustalano niezgodnie z przepisami art. 72 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, tj. pierwszą opłatę ustalano w wysokości ceny gruntu uzyskanej w wyniku rokowań.

Wystąpiły przypadki ustalenia w aktach notarialnych terminu wniesienia opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego w roku nabycia prawa użytkowania wieczystego, tj. niezgodnie z przepisami art. 71 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W zakresie gospodarowania pozostałymi składnikami majątkowymi

W kontrolowanej jednostce nie prowadzono ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, co było sprzeczne z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...), zgodnie z którym ewidencja szczegółowa do konta 011 „Środki trwałe” winna umożliwić m.in. ustalenie wartości początkowej poszczególnych środków trwałych, a zgodnie z klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317), za podstawową jednostkę ewidencji przyjmuje się pojedynczy element majątku trwałego („Objaśnienia wstępne”).

W ewidencji analitycznej do konta 011 – „Środki trwałe” wykazywano pojedyncze lokale mieszkalne i użytkowe, mimo iż nie stanowiły one odrębnych nieruchomości i nie spełniały tym samym wymogów określonych w definicji środków trwałych zawartej w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych.

Zapisy na koncie 011, 013 oraz 020 nie były dokonywane na bieżąco, co stanowiło naruszenie art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Ponadto na koncie 011 dokonywano zapisów księgowych na podstawie dokumentów nie spełniających wymogów określonych w art. 21 ust. 1 pkt. 4 i 5 ustawy o rachunkowości. Dokumenty OT, PT oraz LT potwierdzające przyjęcie, przekazanie bądź likwidację środków trwałych, nie zawierały podpisu wystawcy, daty ich wystawienia bądź daty operacji gospodarczej. Na dowodach nie zamieszczano również adnotacji o przeprowadzonej kontroli

formalno-rachunkowej, czego wymagały zapisy zawarte w § 2 ust. 2 instrukcji obiegu dokumentów księgowych.

Nie wszystkie podlegające spisowi z natury składniki majątku miały nadane numery inwentarzowe, co uniemożliwiało jednoznaczną identyfikację poszczególnych składników majątkowych oraz utrudniało ich wycenę.

Nie przestrzegano wymogów zawartych w obowiązującej w Urzędzie Gminy instrukcji inwentaryzacyjnej, o czym świadczył fakt, iż przed przeprowadzeniem spisu z natury osoby materialnie odpowiedzialne za powierzone mienie nie złożyły oświadczeń stwierdzających, że wszystkie zrealizowane dowody przychodu oraz rozchodu składników majątkowych zostały ujęte w ewidencji i przekazane do działu księgowości. Ponadto po zakończeniu spisu z natury zespoły spisowe nie złożyły przewodniczącemu komisji inwentaryzacyjnej sprawozdania zawierającego rozliczenie z przydzielonych arkuszy spisu z natury.

Nie udokumentowano rozliczenia wyników inwentaryzacji wyposażenia Urzędu Gminy, OSP oraz mienia znajdującego się w dyspozycji rad sołeckich. Stwierdzone w trakcie spisu z natury niedobory nie zostały wyjaśnione oraz nie znalazły odzwierciedlenia w księgach rachunkowych, co stanowiło naruszenie art. 27 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o rachunkowości.

W zakresie zadań zleconych i realizowanych w ramach porozumień

Zrealizowane kwoty dochodów z tytułu pobierania opłat za wydawanie dowodów osobistych w 2004 r. nie były odprowadzane na rachunek Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego w terminie określonym w § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 10 listopada 2000 roku w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowywania planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowych na realizację tych zadań (Dz. U. z 2000 r. nr 100, poz. 1077 ze zm.).

Dochody z tytułu wydawania dowodów osobistych ujmowane były na kontach księgi głównej Urzędu Gminy: na koncie 139 – „Inne rachunki bankowe” w korespondencji z kontem 240 – „Pozostałe rozrachunki”, sprzecznie z treścią ekonomiczną tych kont, wyrażoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

W zakresie rozliczeń finansowych jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi

Nieprzestrzegano procedur zawartych w art. 125 ust. 1 oraz 126 ust. 1 pkt. 2 ustawy o finansach publicznych dotyczących przekazywania informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych przyjętych w projekcie uchwały budżetowej, a następnie informacji o ostatecznych kwotach dochodów i wydatków funkcjonującym w Gminie jednostkom organizacyjnym, co uniemożliwiło kierownikom podległych jednostek realizację postanowień zawartych w art. 125 ust. 2 art. 126 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Przekazując powyższe do wiadomości Pana Wójta Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych wnosi o podjęcie działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia, poprzez realizację poniższych wniosków:

1. Dostosowanie zakresów czynności pracowników zatrudnionych w Referacie Budżetu i Finansów do czynności faktycznie przez nich wykonywanych, a także jednoznaczne określenie odpowiedzialności za zadania wykonywane przez poszczególnych pracowników tego referatu;
2. Dostosowanie dokumentacji opisującej przyjęte przez jednostkę zasady rachunkowości do wymogów określonych w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.);
3. Sporządzanie zbiorczych dowodów księgowych zgodnie z wymogami określonymi w art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy o rachunkowości;
4. Ewidencjonowanie operacji gospodarczych dotyczących budżetu i jednostki budżetowej zgodnie z treścią ekonomiczną kont wynikającą z załączników nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752) oraz obowiązującym w jednostce Zakładowym Planem Kont oraz prowadzenie ewidencji księgowej w urządzeniach księgowych wyodrębnionych dla Urzędu Gminy i urządzeniach księgowych wyodrębnionych dla budżetu, celem umożliwienia sporządzania bilansu jednostkowego, o którym mowa w § 14 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) oraz bilansu z wykonania budżetu gminy;
5. Prowadzenie ksiąg rachunkowych w zakresie ewidencji dochodów z tytułu sprzedaży mienia komunalnego oraz opłat za użytkowanie wieczyste gruntów zgodnie z przepisami art. 13 ust. 4 ustawy o rachunkowości oraz dokonywanie w nich zapisów zgodnie z przepisami art. 23 ust. 2 powołanej ustawy. Ponadto, prowadzenie ewidencji księgowej na koncie 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych” zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752), tj. w podziale na poszczególnych dłużników;
6. Ewidencjonowanie wszystkich raportów kasowych na koncie 101 – „Kasa”, zgodnie z treścią ekonomiczną tego konta określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
7. Ewidencjonowanie otrzymanych przez Gminę pożyczek na koncie księgi głównej budżetu 260 „Zobowiązania finansowe”, zgodnie z postanowieniami zawartymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
8. Egzekwowanie od kierowników jednostek organizacyjnych podległych gminie wszystkich

sprawozdań wymienionych w § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279 ze zm.), tj. Rb-27S, Rb-27ZZ, Rb-28S, Rb-50, Rb-Z, Rb-N;

9. Ujmowanie w bilansie Urzędu zdarzeń gospodarczych zgodnie z ich treścią ekonomiczną we właściwych pozycjach, celem jasnego i rzetelnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej jednostki, zgodnie z wymogami określonymi w art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Ponadto, ujmowanie w bilansie z wykonania budżetu gminy wyłącznie zdarzeń gospodarczych dotyczących budżetu i wynikających z urzędzeń księgowych budżetu;
10. Zaniechanie przechowywania w kasie Urzędu prywatnych pieniędzy pracowników;
11. Ewidencjonowanie na koncie 101 – „Kasa” wszystkich operacji gotówkowych w dniu ich wystąpienia, zgodnie z wymogami określonymi w art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy o rachunkowości;
12. Nanoszenie poprawek na dowodach księgowych i w księgach rachunkowych wyłącznie w sposób określony w art. 22 ust. 3 i art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości;
13. Zamieszczanie w raportach kasowych wszystkich informacji wymaganych przepisami art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości, m.in. poprzez podawanie w nich nr identyfikacyjnego dowodu księgowego, stanowiącego podstawę dokonania wypłaty gotówki z kasy, celem zapewnienia sprawdzalności ksiąg rachunkowej o której mowa w art. 24 ust. 4 pkt 1 powołanej ustawy;
14. Przestrzeganie zawartych w obowiązującej w Urzędzie instrukcji kasowej uregulowań – określonych w części II pkt 13, dotyczących zasad dokonywania wypłat gotówkowych, tj. dokonywanie wypłat gotówkowych z kasy z potwierdzeniem daty odbioru gotówki oraz uregulowań – określonych w części II pkt 3, w zakresie wystawiania dowodów KW;
15. Zaniechanie dokonywania wydatków bieżących ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym depozytów oraz rachunku bankowym Funduszu Ochrony Środowiska;
16. Dokonywanie wydatków budżetowych wyłącznie na podstawie dowodów księgowych zawierających wszystkie, wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości informacje, a w szczególności na podstawie dowodów księgowych sprawdzonych pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym, a także zakwalifikowanych do ujęcia w księgach rachunkowych poprzez wskazanie miesiąca oraz sposobu ujęcia w księgach rachunkowych. Ponadto, w przypadku poleceń wyjazdów służbowych dokonywanie zwrotu kosztów podróży służbowej wyłącznie na podstawie dowodów zawierających kompletne informacje umożliwiające zweryfikowanie poprawności wyliczonych kosztów, m.in. takie jak godziny pobytu pracownika w delegacji;
17. Podejmowanie czynności egzekucyjnych w zakresie należności cywilnoprawnych, takich jak czynsze mieszkaniowe, opłaty za użytkowanie wieczyste, zgodnie z przepisami określonymi w ustawie z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 43, poz. 296 ze zm.);
18. Rzetelne przeprowadzanie inwentaryzacji rozrachunków w celu wyeliminowania przypadków dopuszczenia do przedawnienia należności cywilnoprawnych oraz bieżące prowadzenie postępowania mającego na celu wyegzekwowanie tych należności. Rozliczenie salda konta 240 „Pozostałe rozrachunki” w zakresie kaucji mieszkaniowych;
19. Przestrzeganie procedur wydawania druków ścisłego zarachowania określonych w pkt. 5 instrukcji

- ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania, stanowiącej załącznik nr 4 do zarządzenia nr 1/2000 Wójta Gminy z 3 stycznia 2000 r. w sprawie instrukcji kontroli wewnętrznej i obiegu dokumentów w Urzędzie Gminy Marcinowice;
20. Dokonywanie wymiaru podatków na podstawie informacji składanych przez podatników, zgodnie z przepisami art. 21 § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60), a w przypadku ich nie złożenia wykorzystywanie uprawnień określonych w art. 274a § 1 Ordynacji podatkowej;
 21. Weryfikowanie powierzchni i rodzajów gruntów wykazanych przez podatników w składanych informacjach/deklaracjach na podatek od nieruchomości, podatek rolny i leśny z powierzchnią zawartą w ewidencji gruntów i budynków, umowami dzierżawy znajdującymi się w Urzędzie Gminy i dokumentami przedkładanymi przez podatników oraz porównywanie danych wykazywanych przez podatników w informacjach/deklaracjach składanych na kolejne lata, a w przypadku stwierdzenia rozbieżności wykorzystywanie uprawnień określonych w art. 274 § 1 oraz 274a § 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa;
 22. Przestrzeganie przepisów wynikających z art. 274 § 1 Ordynacji podatkowej w przypadku stwierdzenia, że składane deklaracje podatkowe zawierają błędy, poprzez zwracanie się do podatników o złożenie niezbędnych wyjaśnień oraz o skorygowanie deklaracji;
 23. Egzekwowanie od podatników składających korekty deklaracji postanowień wynikających z art. 81 Ordynacji podatkowej, nakładających obowiązek pisemnego uzasadniania przyczyn składanych korekt deklaracji, celem umożliwienia przeprowadzania czynności sprawdzających;
 24. Każdorazowe naliczanie i pobieranie odsetek od wpłat podatków dokonanych po terminie, zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej oraz wydawanie postanowień o zaliczeniu dokonanych wpłat proporcjonalnie na zaległości podatkowe oraz odsetki za zwłokę, stosownie do wymogów określonych w art. 55 § 2 i art. 62 § 4 Ordynacji podatkowej;
 25. Wszczywanie na bieżąco i systematycznie postępowania egzekucyjnego wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych, zgodnie z przepisami określonymi w § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.);
 26. Dostosowanie prowadzonej ewidencji wysłanych upomnień do wymogów określonych w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przechowywanie kopii wysłanych upomnień, zgodnie z wymogami określonymi w § 4 ust. 1 tego rozporządzenia;
 27. Pobieranie w każdym przypadku opłaty skarbowej od podań w sprawie rozłożenia na raty oraz odroczenia zaległości podatkowej, zgodnie z przepisami ustawy z 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (tj.: Dz. U. z 2004 r. nr 253, poz. 2532);
 28. Dostosowanie programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia ewidencji wpłat podatków, celem umożliwienia dokonywania zapisów księgowych zgodnie z wymogami określonymi w art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości oraz § 13 ust. 2 pkt. 2 lit. a rozporządzenia

- Ministra Finansów z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1999 r. nr 50 poz. 511, ze zm.);
29. Doręczanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych zgodnie z przepisami art. 46 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.), tj. za pokwitowaniem ze wskazaniem daty odbioru i podpisu osoby odbierającej;
 30. Potwierdzanie złożenia oświadczenia o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim poprzez zamieszczanie daty wpływu do Urzędu Gminy w myśl przepisów § 6 ust. 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 22 grudnia 1999 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. nr 112, poz. 1319 ze zm.);
 31. Wydawanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, celem zapobieżenia wystąpienia przesłanek skutkujących nieważnością decyzji administracyjnej na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego;
 32. Stosowanie w stosunku do pracowników Urzędu Gminy, ustalonego w art. 151 § 3 ustawy z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 ze zm.), limitu liczby godzin nadliczbowych;
 33. Dokonywanie kontroli merytorycznej, formalnej i rachunkowej kart drogowych oraz zamieszczanie w odpowiednich pozycjach adnotacji o przeprowadzeniu tych kontroli;
 34. Zweryfikowanie wszystkich angaży pracowników zatrudnionych w Urzędzie Gminy w zakresie przyznanym kategorii zaszerogowania i doprowadzenie ich do zgodności z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 11 lutego 2003 roku w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 33, poz. 264 ze zm.);
 35. Rozliczanie oraz wypłacanie należnych pracownikom ryczałtów z tytułu używania samochodów prywatnych do celów służbowych zgodnie z przepisami § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 ze zm.);
 36. Bezwzględne przestrzeganie wyrażonej w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych zasady równego traktowania wykonawców m.in. poprzez żądanie od wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówień publicznych wyłącznie dokumentów wymienionych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz. U. z 2004 r. nr 71, poz. 645) oraz ustalanie kryteriów ocen zgodnych w wymogami określonymi w art. 91 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych;
 37. Zatwierdzanie protokołów końcowych z przeprowadzanych postępowań o udzielenie zamówień

- publicznych wyłącznie przez kierownika zamawiającego bądź osoby, którym pisemnie powierzono określone czynności związane z przygotowaniem oraz przeprowadzeniem postępowań, stosownie do wymogów określonych w art. 18 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych;
38. Dokumentowanie dla celów dowodowych ustawowych czynności związanych z obowiązkiem zamieszczania w miejscu publicznie dostępnym ogłoszeń o przetargach nieograniczonych na realizację zadań w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz czynności dotyczących powiadamiania przystępujących do przetargu wykonawców o wyborze oferty, do czego zobowiązują przepisy art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tj.: Dz. U. z 2002 r. nr 171, poz. 1396 ze zm.);
39. Każdorazowe odrzucanie ofert składanych przez wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego, którzy przedłożyli oferty sprzeczne z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia, stosownie do wymogów art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych;
40. Dokumentowanie postępowań o udzielenie zamówień publicznych poprzez załączanie do protokołów z postępowań wszystkich dokumentów, o których mowa w art. 96 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych;
41. W przypadku udzielania zamówień publicznych, których wartość przekracza kwotę 60.000 euro zawiadamianie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o wyborze oferty, zgodnie z zasadami określonymi w art. 92 ustawy Prawo zamówień publicznych;
42. Ustalanie wysokości wadium dla wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówień publicznych zgodnie z wymogami ustalonymi w art. 45 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych;
43. Przestrzeganie postanowień zawartych w art. 181 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez każdorazowe wzywianie wykonawców do przedłużania ważności wadium lub do wnoszenia nowego wadium na wydłużony okres, w momencie przekazywania wykonawcom informacji o zawieszeniu biegu terminu związania ofertą w związku z wniesieniem protestu;
44. Przestrzeganie postanowień zawartych w uchwale nr XIII/106/99 Rady Gminy z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie trybu postępowania o udzielenie dotacji, sposobie jej rozliczania oraz sposobu kontroli wykonywania zleconego zadania poprzez udzielanie dotacji z budżetu Gminy wyłącznie podmiotom, które złożyły wnioski zgodne z wymogami zawartymi w § 3 ust. 1 tej uchwały oraz na podstawie umów zawierających wszystkie elementy określone w § 9 uchwały;
45. Dokumentowanie (np. w formie adnotacji) dla celów dowodowych ustawowych czynności związanych ze zbywaniem nieruchomości, a dotyczących podawania do publicznej wiadomości wykazów nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży oraz ogłoszeń o przetargach na zbycie nieruchomości, do czego zobowiązują przepisy art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach w związku z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami.
46. Zamieszczanie w wykazach nieruchomości, ogłoszeniach o przetargach oraz protokołach z przetargów na zbycie nieruchomości wszystkich informacji wymaganych odpowiednio przepisami art. 35 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z

- 2004 r. nr 261, poz. 2603 ze zm.) i § 13 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości (Dz. U. nr 207, poz. 2108);
47. Ustalanie wysokości opłat z tytułu użytkowania wieczystego w sposób określony w art. 72 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku z art. 67 tej ustawy oraz określanie terminów płatności tych opłat zgodnie z przepisami art. 71 powołanej ustawy;
48. Zaprowadzenie ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, zgodnie z zasadami prowadzenia ewidencji na koncie 011 „Środki trwałe” określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetów państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych oraz klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317);
49. Ujmowanie w ewidencji księgowej na koncie 011 wyłącznie składników majątkowych spełniających wymogi zawarte w definicji środków trwałych zawartej w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych;
50. Dokonywanie zapisów na kontach 011, 013 oraz 020 na bieżąco, zgodnie z postanowieniami określonymi w art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości, na podstawie dokumentów spełniających wymogi określone w art. 21 ust. 1 pkt. 4 i 5 ustawy o rachunkowości, zawierających adnotacje o przeprowadzonej kontroli formalno-rachunkowej stosownie do zapisów zawartych w § 2 ust. 2 instrukcji obiegu dokumentów księgowych;
51. Nadanie numerów inwentarzowych środkom trwałym celem umożliwienia ich jednoznacznej identyfikacji oraz prawidłowego przeprowadzenia ich wyceny podczas inwentaryzacji;
52. Przeprowadzanie inwentaryzacji zgodnie z uregulowaniami zawartymi w instrukcji inwentaryzacyjnej. Rzetelne dokumentowanie wyników inwentaryzacji, wyjaśnianie stwierdzonych podczas inwentaryzacji różnic inwentaryzacyjnych oraz rozliczanie wyników inwentaryzacji, stosownie do wymogów zawartych w art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości;
53. Przestrzeganie postanowień zawartych § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 10 listopada 2000 roku w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowywania planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowych na realizację tych zadań (Dz. U. z 2000 r. nr 100, poz. 1077 ze zm.) odnośnie terminowego przekazywania zrealizowanych kwot dochodów z tytułu pobierania opłat za wydawanie dowodów osobistych na rachunek Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego;
54. Ewidencjonowanie dochodów pobranych na rzecz budżetu państwa m.in. z tytułu opłat za wydawanie dowodów osobistych na koncie 224 „Rozrachunki budżetu”, zgodnie z komentarzem do tego konta stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
55. Przestrzeganie procedur zawartych w art. 125 ust. 1 oraz 126 ust. 1 pkt. 2 ustawy o finansach

publicznych dotyczących przekazywania informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych przyjętych w projekcie uchwały budżetowej oraz informacji o ostatecznych kwotach dochodów i wydatków funkcjonującym w Gminie jednostkom organizacyjnym, celem umożliwienia kierownikom realizacji postanowień art. 125 ust. 2 art. 126 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej wyżej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do kolegium Izby. Zastrzeżenia składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżeń może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan
Leszek Zazulak
Przewodniczący Rady Gminy
w Marcinowicach